

Recordant e

El passat mes d'abril van fer 100 anys de la fundació del «Feliuet», el ferrocarril que anava de Sant Feliu a Girona, i 20 anys de la seva clausura.

Amb aquestes ratlles volen fer un petit homenatge al carrilet, recordant el bon servei que va fer a Sant Feliu i a tots els pobles pels que passava, com Quart i la Creueta.

Quan es va presentar en públic el projecte del tren des de Sant Feliu de Guixols a Girona, el poble de Sant Feliu va acollir amb molta satisfacció i amb ganes de col·laboració la idea de l'establiment d'aquest nou ferrocarril per tal de millorar les comunicacions amb les altres comarques gironines, per augmentar les relacions comercials, per potenciar el port comercial i per substituir les velles tartanes. Perquè encara que el servei d'aquestes fos eficient, calia posar-se al dia i tenir mitjans de comunicació més ràpids i moderns.

El carrilet de Sant Feliu de Guixols a Girona va ser obra de tots el feliuencs. Des del primer moment es va voler que l'empresa estigués a l'abast de tothom, que hi podés participar tothom, i per aconseguir això es va dividir el capital, que era de dos milions de pessetes, en 20.000 accions de 100 pessetes cada una. D'aquesta manera el capital es va aconseguir ràpidament i després de connectar amb els tècnics per fer l'estudi, de comprar el material i de demanar tots els premissos a Madrid, el 15 d'abril de 1889, 67 persones van constituir a Sant Feliu, davant notari, la societat anònima anomenada Ferrocarril de Sant Feliu de Guixols a Girona. Els treballs de construcció de la línia van durar tres anys i van costar tres milions de pessetes. Gairebé tots els feliuencs van fer possible el tren, mitjantçant les accions.

La premsa es va encarregar de preparar l'ambient propici perquè la inauguració fos d'una gran solemnitat i ja dies abans del primer viatge la gent esperava el fet amb il·lusió i amb curiositat. El dia abans, quan ja tot era a punt, Sant Feliu va fer un gran homenatge al promotor del tren, el senyor Joan Casas Arxer, que juntament amb Enric Meriz i

Campaneira, veí de Barcelona però afincat a Sant Feliu, van ser els dos personatges de la diada, amb parcortes dedicades a ells i lloances per la seva tasca tan difícil i meritòria.

El dia de la inauguració, el 30 de juny del 1892, de bon matí una banda de música recorria el poble de dalt a baix convidant a la gent a llevar-se i a assistir a la festa que s'estava preparant. De fet era la culminació d'una setmana important en el transcurs de la qual hi va haver discursos, manifestacions i molta alegria.

Els vuit vagons es van emplenar de gent i un cop les autoritats van arribar a l'estació, enmig d'un ambient de gran eufòria, el cap d'estació va donar la sortida al tren, i a les 5'01 de la matinada la campana feia el senyal i el fort i llarg xiulet de la màquina anunciava a Sant Feliu que la inauguració era un fet, mentre el carrilet començava la seva lenta marxa cap a Girona.

Els crits de la gent ofegaven el soroll de la màquina, i els afortunats que havien aconseguït fer-se amb un bitllet treien els mocadors i les mans per les finestres del tren aco-

